

"Herren vill ha mitt stackars hjärta"

Du såg mig fira den heliga Mässan vid ett naket altare - bord med altarsten - utan altarskåp. Ett stort krucifix. Kraftiga ljusstakar, tunga vaxljus av olika höjd, allt högre närmare korset. Altarets front i dagens färg. En vid mässhake. En påkostad kalk, med strama linjer och stor skål. Det fanns inget elektriskt ljus. Vi saknade det inte.

31 mars

Du behövde en viss självövertvinnelse för att lämna kapellet: det var behagligt där. Ser du hur man förs till Gud, hur man förs närmare Gud, av liturgins strama enkelhet? (Vägen, nr. 543)

Kom ihåg – och dröj i själens djup vid Guds oändliga godhet – att Kristus verkligen blir närvarande i hostian genom konsekrationens ord, med sin kropp, med sitt blod, med sin själ och sin gudom. Tillbe honom ödmjukt och hängivet, erbjud honom i hans närvaro ännu en gång er uppriktiga kärlek. Säg utan rädsla åt honom att ni älskar honom, tacka honom för detta dagliga bevis på kärleksfull barmhärtighet, och uppliva er önskan att ta emot kommunionen med tillförsikt. Jag häpnar inför detta kärlekens mysterium: Herren vill ha mitt stackars hjärta som sin tron, för att inte överge mig om jag inte avlägsnar mig från honom.

Styrkta av Kristi närvaro, närda av hans kropp, kommer vi att vara trogna under detta jordeliv, och därefter i himlen, tillsammans med Jesus och hans moder, kommer vi att kunna utropa oss till segrare. *Död, var är din seger? Död, var är din udd? Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus.* (När Kristus går förbi, nr. 161)

.....